

1894-04-13

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 3 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10768>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

άνευ τινός άμυντικού όπλου, άνευ τινός προστασίας κυβερνητικής (ή Αστυνομία, εις ην είναι ανατεθειμένον τó έργον τούτο άδυνατεί, ώς ό παρεληλυθώς χρόνος έδειξε και ό ένεστώς δεικνύει, να έπιτελή τó ούσιώδες τούτο καθήκόν της) πώτος λέγομεν έμπορος θάποφασίζη, τούτων ούτως έχόντων, λαμβάνων χρήμα να άπέρχηται εις τούς τόπους της παραγωγής προς άγοράν γεννημάτων; και πώτος παραγωγός θα τολμά να μεταφέρη τó γεννημά του εις τούς τόπους της καταναλώσεως άνευ τινός έγγυήσεως, ότι θα επανέληθι οκάδε φέρων τó αντίτιμον τού γεννημάτων του, άφού τó πán εξήρηται εκ της διαθέσεως των ούδενι νόμω πειθόμενων; τί δέ τα είπωμεν και περί τών περιπλανώμένων εκείνων έμπόρων, οίτινες επί μήνας όλους ανά τα χωρία περιπλανώμενοι, φέρουσι μεθ' έαυτών τά τε έμπορεύματα και τó τίμημα των πωλούμενων; ιδού λοιπόν και τήν έμπορίαν θανατηφόρον λαμβάνουσαν τραύμα υπό τού έν λόγω νόμου. Αλλά και η γεωργία; και αύτη εκτός της συμμετοχής των εκ τού έμπορικού τραύματος πένων, θα λάβη και ίδια τραύματα και θα ύποστη ίδιας κλονήσεως.

Οί πλείστοι κάτοικοι των άγόνων όρειών διαμερισμάτων και όλοι σχεδόν τού οινόπορου διαμερίσματος Λεμησσού, κατέρχονται εις γεωργικούς τόπους και σπείρουσι προς όφελος έαυτών τε και της κυβερνήσεως, αλλά τούτο πράττοντες, διαμένουσι συνήθως επί 3 και 4 πολλάκις μήνας (θερίζοντας, άλλωνίζοντας και άποθηκεύοντες) έν υπαίθροις άποκέντρων μερών, άποχωρισμένοι άπ' άλλήλων, μακράν χωρίων, μόνοι μετά των περιλημμένων συζύγων και των προσφιλών θυγατέρων των μόνον έν μέσφ ούκ όλίγων κακοποιών στεργείων. Και μέχρι μόν τούδε είχαν προς παρηγορίαν έν όπλον, εύτινος και χρήσιν άν μη έποιοούντο, ιδείκνουν τούλάχιστον αυτό προς έκφοβισμόν άπό τούδε όμως! δυσόν θάτερον θα πράξωσιν ή θάποφασίσωσι τήν μερίδα τού λέοντος να δίδωσι τοίς κακούργοις διά να φειδωνται αύτών, η θα έγκαταλίπωσι τó έργον τούτο φειδόμενοι αύτοί έαυτών και τίνα πρώτον και τίνα ύστερον των κακιών τού νόμου τούτου να καταλέξωμεν; Ας φέρωσι περιστροφον η πιστόλιον, λέγουσιν ει ύπερατπισται τού νόμου, άτινα δέν άπαγορεύονται υπό τού νόμου, άλλ' άν ό τυχόν δύναται να άμύνηται διά περιστροφών και πιστολίων, δύναται να έπιτίθηται και οι αύτων και τότε πού η περιστολή των έγκλημάτων; άρα ό νόμος, η φάσκει και αντίφάσκει, η ό κύριος αύτου σκοπός είνε άλλος τις, όστις μη δύναμενος άρόπως τε και άκινδύνως να άτενίση προς τó φώς της έλευθερίας, προς τó φώς της φιλανθρωπίας και τού καλώς έννοουμένου πολιτισμού, κρύπτεται υπό τά πρίσματα της προστασίας των άγρίων πτηνών

και υπό τó πρόσχημα της περιστολής των έγκλημάτων όπως πού άν η σταύρωσον, ώ δύστηνε λαέ τας χείρας και με τήν παραδειγματικήν Ιωβειόν σου ύπομονήν, διότι ό ύπομείνας εις τέλος υτός σωθήσεται, στήθι θρησών τήν τύχην σου, θρησών τόσοσιν τó ύλικόν, όσον και τó ηθικόν σου νανάγιον. διότι σε άποστέρησαν τέλος οι καλοί πατριώται και τού μόνου άμυντικού όπλου σου, ούτινος σπανίως μόν έχαμνες χρήσιν ούδέποτε δε κατάχρησιν, και έπραξεν τούτο, μη άγνοούντες βεβαίως, ότι εις τοιοούτον νόμον, ως και εις πάντα άλλον, μόνοι οι τίμιοι, μόνοι οι τοίς νόμοις πειθόμενοι θα ύπακούσωσιν, ούχι δε και οι κακούργοι διότι τότε δέν θα είναι τοιοούτοι. Μητοι δέν ύπάρχουσι νόμοι άπαγορεύοντες τó κλέπτειν, τó φρονεύειν, τó ληστεύειν και έν γένει πάσαν κακίαν; και όμως ύπάρχουσι και κλέπται και φρονείς και λησταί και κακούργοι, διά τί; διότι τó πείθεσθαι τοίς νόμοις διανόιας εστιν άγαθή; ό μη λοιπόν πειθόμενος τσοούτοις άλλις νόμοις θα πεισθή τών νεοφανεί τούτω; ούχι βεβαίως άλλ' ως πάντοτε και έν πάσιν, ούτω και ηδη, μόνος ό ευάγωγος θα ύπακούσθι εις τήν φωνήν, έν όνόματι τού νόμου σε διατάττω να καταθέσης τó όπλον σου ούχι δε και ό κακούργος. Και η μόν της κυβερνήσεως διαγωγή δέν μάς κουράζει τόσοσιν διότι δέν προύτεινε, άλλ' μισθήθησε μόνον τó μέτρον προταθέν και ύποστηριχθέν, μάς σκοτώνει όμως τó ότι προύτάθη και ύπεστηρίχθη τούτο υπό των ημετέρων!...

(Εκ της Επαρχίας Λάρνακος, τή 24η Μαρτίου.)

Φίλη εύνταξίς,
Έν τώ τελευταίφ φύλλφ της «Σάλπιγγος» άνιγνώμεν διατριβήν τίνα, ης ό πατήρ «Ο» προσπαθεί να πείση και καλή τόν κόσμον α' ό τι τó μέτρον τού θμήνου άποπλισμού, είναι καθαρώς φιλανθρωπικόν προς καταστροφήν της ακριδος, β' ότι τó μέτρον τούτο άπητέτο υπό των περιστάσεων, και γ' ότι θα συντελέσθι και προς ελάττωσιν των έγκλημάτων. «Ημείς λοιπόν έναντίως όλως γνώμης όστε, εκτίθεμεν έν ολίγαις γραμμαίς τήν γνώμην μας, έλπίζοντες ότι θα τύχη ξενίας έν τινι άγωνία τού φίλου «Νέου Έθνους».
Ο κ. «Ο» μετά σύντομον κατάχρησιν της πατριωτικώτατα, καθ' ημάς, έν τώ ζητήματι τούτω προσενεχθείσης «Φωνής της Κύπρου», ποοβάνει εις τας θεωρίας του, και έν πρώτοις θεωρεί ως γελοίαν τήν ιδέα, ότι η κρατική Μ. Βρετανίαν έπιδικάκει τόν άποπλισμόν ημών, ένφ άλλους άλλωφύλους πληθυσμούς, ως τούς Ένδους, εκγυμνάζει εις τά όπλα κ.τ.λ. Και ημάς, δυστυχώς, ηθέλησε να μεταχειρισθί ως Ένδους, άλλ' εύτυχώς περισσοτέρων τότε η νών όμόνοιαν έχοντες, άπεδείξαμεν αύτη ότι δέν είμεθα Ένδοί άλλ' άν είμεθα Έλληνες τάχα δέν δύναται βία να μάς άποπλίσθι; και, όπως και όπότε θέλη, όχι μόνον να άποπλίσθι, άλλά και να άνατρέψθι τήν Κύπρον, άλλ' είνε κράτος άνηκόν εις τήν των ευγενών κρατών οικογένειαν, και ως εκ τούτου πρέπει να εύρη και πά στρ. και ίδού εύρε τήν προστασίαν των άγρίων πτηνών προς καταστροφήν της ακριδος; άλλ' έν τούτω ην πραγματικώς ό κύριος αύτης σκοπός, δέν ήδύνετο να άπαγορεύθι απλώς τó φρονεύειν τά άγρια πτηνά και ό νόμος θα είχε τó ίδιον άποτέλεσμα; άλλ' έχει και άλλον σκοπόν ή

μοσ, κατ' τόν διατριβογράφον της «Σάλπιγγος», τήν περιστολήν των έγκλημάτων, όπερ θα καταστώθι, λέγει, διότι έχει τήν πεποίθησιν, ότι όσφ δυσχερέστερον καθίσταται τó όπλοφορέιν, τόσοσφ δυσχεραίνεται και τó έγκλημα και διά τούτο δέν λυπείται κτλ. Ίσα ίσα, ιδώ έχείται η διαφορά των γνώμων και επί τούτου παρατηρούμεν τά εξής: α' άν είχε και τριούτον σκοπόν, δηλαδή τήν ελάττωσιν των έγκλημάτων, διά τί δέν διέτύπωσε τούτον σαφώς έν τώ νομοσχέδιφ; και β' ημείς έσμεν ακριδώς της έναντίας γνώμης, φρονούμεν δηλαδή έν πεποίθησει, ότι όσφ δυσχερέστερον καθίσταται τó όπλοφορέιν εις τούς τίμιοις, τόσοσφ εύχερέστερον καθίσταται τó έγκλημα εις τούς άτίμους, διότι ό μη πειθόμενος εις τόν άπαγορεύοντα τήν πράξιν νόμον, θα πεισθί εις τόν άποφασίζων, φερ' είπειν, να φρονέσθι δέν δειλίξ προ τού άπαγορεύοντος τόν φόνον νόμου και δέν προβλέπη η μάλλον εις ούδέν λογίζεται τας συνεπείας τού νόμου, θα σκερπή περί τού άπαγορεύοντος τó όργανον τού φόνου; άλλ' οι πλείστοι φόνοι γίνονται λέγει, εις ενόδρα; ήδη λοιπόν καθίσταται περιττή και η ενόδρα διότι είναι βίβαιο ότι τó θυμά των είναι άσπλον και η έπιτυχία σχεδόν έσφαλίσμένη, άλλως τε δύναται να μάς άποδείξη άν οι εις ενόδρα φρονέσαντες ησαν εκ των έχόντων άδικον τού όπλοφορέιν; Αδικον λοιπόν, άδικώτατον θεωρούμεν τó μέτρον και λυπούμεθα ότι ύπάρχουσι άνθρωποι και δη και άνθρωποι φιλελεύθερα αισθητά διεκδικούντες, έπιδοκιμάζοντες αύτά άλλ' άπεκδεχόμενος τó προσωρινόν (;) μέτρον ως θμήνον, λέγει, δοκιμήν, θα στέρξθι και γενικώτερα, εάν πραγματικώς άποθί λυσιτελέσθι διά τήν περιστολήν των έγκλημάτων άν όμως άποθί άλυσιτελέσθι, έπιθλαβίς, τί θα κάμη; δέν μάς λέγει έπιγόμενος, ως φαίνεται, εις τó διατυπώσαι και τας λοιπάς αύτου πατριωτικάς ιδέας, έπιλάθετο τούτου. Δίν ίσταται μέχρι της δηλώσεως της ευαρεσκείας του ύπερ τού περιού ό λόγος νόμου, άλλά βάνει και παρατέρω διά να μεμψή και Έκκλησιαστικούς έχοντας και άλλους διαχειριζόμενους ήθικας περισουσίας κληρικούς, ότι δέν καταβάλλουσιν ύπερ της παιδείας θυσίαν και ύπερ της μορφώσεως τού κληρου μέριμναν, και μάστιγα τού καταναλισκόντασ τόν χρόνον των εις συζητήσεις περι και περι. Είς ταύτα παρατηρούμεν, α' ότι αρκετά, καθ' ημάς, θυσίας καταβάλλουσι και αρκετά, ύπερ της μέσης μάστιγα έπιβουσεως άδουσι β' ως προς τόν ποιμενάρχην ημών, άν ιδίε υπ' όψη έχει και έν ιδίε θέλει να μεμψή, τόν ύπερνομίζοντα, ότι ούτος προ 10μήνου μόλις, μετά παρακλήσεις τόνθρονον δεχθείς, έδήθη τούτον υπ' όψη, δι' άν έν αρκετά κλάον άλλα έγένητο προς λύσιν, άν και καθ' ημάς είναι αύτη η μόνη λυσιτελής λύσις, τού Έκκλησιαστικού ζητήματος κατ' τούς όρους οι τούτους, δίδεται τοίς αντιπροσώποις τού λαού, ίνα πán περίσσευμα των θρησικών εισοδημάτων, χρησιμοποιώσιν όπως και όπου άν εγκρίνωσιν, ώστε ό Αρχιερεύς μένει άνευ θυνοσ, ούδέν δε των μέσων, άτινα κίετθεται παραλείπει διά τήν ήλικήν και τήν ήθικήν τού λαού ωφέλιαν, ως μαρτυρούσιν, άνθ' ημών, αυτά τά πράγματα γ' έρωτώμεν τόν κ. «Ο» τίνα έπωφελεστέρων χρήσιν τού χρόνου του δύναται να κάμη εις Αρχιερεύς ύποδούλου λαού, παρά καταναλισκων αύτον εις συζητήσεις ύπερ των συμπερόντων τού λαού; α' είναι λυπηρόν, είναι δυσάρεστον, είναι κακή δι' ημάς σύστασις, να φαινόμεθα τσοούτον άγνώμονες, ώστε άντι τού μάντε γολήν και άντι τού ύδατος όζος να ποτιζώμεν τούς ύπερ ημών μοχθούντας, άλλως τε η ήθικότης παντός λαού δείκνυται εκ των θρησκειτικών αύτου αισθημάτων, τά δε θρησκειτικά αύτου αισθηματα εκ τού σεβασμού, όν φαίνεται τρέφων προς τού; Έκκλησιαστικού; αύτου άρχοντασ, έπιβαλλόμενος δ' είναι ό σεβασμός ούτος, και υπ' αύτων των περιστάσεων εις τόν ύποδούλον Έλληνικόν λαόν, όθεν, καθ' ημάς, και ημείς οι γράφοντες όφείλομεν να συλλογισώμεθα όλίγον ώριμώτερον και να μη άφίνομεν άκράτητον έν τόν ρούν των παθών ημών, άλλά και αι έφημερίδες αι δεχόμεναι και δημοσιεύουσαι τά γρησόμενά μας, όφείλουσι να τά βραβυλίσωσι

και να τα κοσμηθώσι καλώς προ της δημοσιεύσεως των. Ταύτα διά τόν «Ο» διά δέ τόν «Λυκούργον (ούχι της Σπάρτης) της «Αθηναίου, αναμένομεν ιδείν τó τέλος.
Λεμησσού, τή 27 Μαρτίου 64.
Ψ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Και έν ταις λοιπαίς πόλεσι της νήσου έωρτίσθη μεγαλοπρεπώς η ημέρα της εθνικής ημών ανεξαρτησίας. Έν Λευκωσία εξέφωνησε τόν πανηγυρικόν ό κ. Καταλάνος, καθηγητής έν τώ Γυμνασίφ, έ δε τή Λεμησσού οι κ. κ. Νικόλ. Κλ. Λανίτης, δικηγόρος, και Μ. Δ. Φραγκούδης. Έν τή πόλει ταύτη έρωταγωγήθησαν πολλά καταστήματα, πυροτεχνήματα δ' εκαιόντο άπό τού «Κέντρου των Φιλελευθέρων.

—S—
Χειμερινάς ημέρας διερχόμεθα. Τόσον άφθονοί βροχαι έπесαν κατ' αύτάς ώστε δέν μένει ούδ' ίχνος άμφιβολίας, ότι η συγκομιδή έρέτος θα είνε πλουσιωτάτη. Αλλά πού η μακαρία εκίνη όδος, ητις θ' άγάγη τά προϊόντα μας εις τούς τόπους της καταναλώσεως;

—S—
Ο στρατηγός Allan αναχωρεί όριστικώς εκ της νήσου. Διαδόχος τού δέν διωρίσθη, άλλ' ό συνταγματάρχης Brok θέλει εκτελή καθήκοντα αρχηγού τού έν Κύπρω άγγλικού στρατού μέχρι Σεπτεμβρίου, όποτε τó εις Πολεμίδα σταθμίζον ημίταγμα των Connaught Rangers άπέρχεται της Κύπρου. Φήμη κυκλοφορεί ότι τó μέλλον ν' άντικαταστήσθι τούς Rangers ημίταγμα Σκώτων δέν θα έλθη. Αυτό μάς έλειπε!

—S—
Αγγέλλεται εκ Κωνσταντινουπόλεως ότι έγένετο έν τή πόλει ταύτη κρούσματα γολέρτσ, εξ ης προύκνυσαν και τίνες θάνατοι. Δέν άμφιβάλλομεν ότι η Κυβέρνησις ημών θα λάβη έν καιρώ τά δέοντα μέτρα προς πρόληψιν παντός άπεικταίου. —S—

Ο άστυνόμος Λάρνακος έντιμος E.J Chetwynd μετατίθεται εις Λευκωσία, διορισθείς εκγυμναστής των ζαπτιέδων. Άγνωστος ό διάδοχος του. —S—

Λέγεται ότι έν Λεμησσοφ μετατίθεται ό άστυνόμος Άμμοχώστου λοχαγός C. Wodehouse και ότι ό κ. P. Ongley διορίζεται άστυνόμος Άμμοχώστου. —S—

Ο τέως διοικητής Κυρηναίας κ. R. Fisher άπηλθε διά τού άυστριακού. —S—

Ο άστυνόμος Λεμησσοφ άντισυνταγματάρχης κ. Tankerville Chamberlayne διωρίσθη Τελώνης Λάρνακος, άντι τού κ. Morton, προδιεσθεντός εις Κεντρικόν Ταμίαν. —S—

Αι εργασίαι του εν Λευκωσία ισχύ-
ως συγκροτηθέντος δικαστηρίου των
νόρκων επί της υποθέσεως του θανόν-
τος Ε. Τόμας Εληξαν. Το δικαστήριον
πέπειθη, ως έμάθομεν, εκ της καταθέ-
σεως των ενόρκων, ότι ο θάνατος δεν
προήλθεν εκ της πληγής της ανακα-
λυφθείσης επί του έκταφέντος νεκρού,
αλλ' η φυσικός.

Φορηγίς τις πλήρης σίτου ανήκον-
τος εις την κυβέρνησιν έναυίγησε σήμε-
ρον περιμεσημβριαν εν τω όρμω Λάρ-
νακος. Εύτυχως ουδέν έτερον δυστύ-
χημα συνέβη.

Την 21ην Μαρτίου έγινετο εν Α-
θήναις η κλήρωσις των λαχειοφόρων
όμολογιών της Εθνικής Τραπεζής. Οι
εξαχθέντες αριθμοί κατά την «Νέαν
Εφημερίδα» είναι οι εξής: 113,557.,
37,564., 145,593., 97,549., 113,
875., 26,021., 146,222., 51,539.,
100,845. Εκ των αριθμών τούτων ο
πρώτος κερδαίνει το ποσόν των δραχμ-
70,000εις χρυσόν, ο δεύτερος 10,000,
ο τρίτος και ο τέταρτος 2,500 έκα-
στός και οι λοιποί ανά 1,000 δρ. έ-
καστός.

Την παρελθούσαν κυριακήν έπισκέ-
ψατο τον λιμένα μας η θαλαμηγός
«Speranza» ανήκουσα τω Sir Richard
Williams—Bulkeley, Bart.

Ηδη εύρίσκεται εν Αμβροχώστω.

Διά του γαλλικού άτμοπλοίου την
παρελθούσαν τετάρτην επανέκαμψεν
εκ Γαλλίας, ένθα απήλθε προς τελειο-
ποίησιν των ιατρικών σπουδών του, άρι-
στα κατηρτισμένος, ο άγχιπητός τοίς
πάσι κ. Ε. Γ. Γλυκός.

Την 18ην ισταμένου αναμένεται να
καταπλεύση ένταυθα το άγγλικόν ά-
τμόπλοιον «Αφρικανός πρίγκηψ» της
εταιρείας «Prince Line», το οποί-
ον αναχωρεί αύθημερόν εις Λεμη-
σόν, Σμύρνην, Πάτρας, Λονδίον και
Αμβέρσην.

Απεβίωσεν εν Αθήναις την 22αν
Μαρτίου εν ηλικία 65 έτων ο Θεόδω-
ρος Γενναίου Κολοκοτρώνης, έγγονος
του στρατηλάτου Γέρου του Μωρηά,
εκ μητρος δε έγγονος του σουλζώτου
ήρωος Φώτου Τζαβέλλα.

Ο κ. Ε. Η. Hoge, Γενικός Διευ-
θυντής των ταχυδρομείων άτήλλαξε
δακτύλιον άρραβώνα μετά της επί χά-
ριτι και εύγενειάδιαπρέπουσης δεσποι-
νίδος Marie Cirilli. Εύχόμεθα αυτοίς
ταχείαν την στέφιν.

Πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου
Αμμοχώστου εξέλεγε παμφηρεί ο δι-
οικητής κ. Β. Τράβερς, αντιπρόεδρος
δὲ ο κ. Σ. Μ. Έμφιετζής.

Και εν Αμμοχώστω, καθά γράφου-
σιν ημίν, έπασαν ικαναί βρογαί, δι' ών
εξασφαλίζεται η γεωργία άπάσης της
Επαρχίας.

Εν Βαρωσίαις έπιπολάζει ο κακοή-
θης πυρετός, θανον δε και τινες των
υπ' αυτού προσβληθέντων. Αλλά χά-
ρις εις τας άόκνους προσπάθειας του
από υινοσ αυτού έγκατεστημένου άξι-
ολόγου Ιατρού κ. Τερεζοπούλου, το
κακόν έμετριάσθη. Διό και έπεφόρτι-
σαν ημάς, όπως εκφράσωμεν τας επί-
τρώττω εύχαριστίας των Βαρωσίων τω
κ. Τερεζοπόλω, καθ' όσον μάλιστα
παρέχει έαυτόν πρόθυμον και εις τας
πασχούσας πτωχάς οικογενείας όλως
αφιλοκερδώς.

Ενεκα ένσκήψεως εύλογίας εν Ρό-
δω και παρά την Αλλαγιάν επί της
άκτης της Καραμανίας, η Α. Ε. ο
Μέγας Αρμοστής διέταξεν ίνα αι εις
τούς λιμένας της Κύπρου εκείθεν προ-
ελεύσεις υποβάλλωνται εις ιατρικήν έ-
ξέτασιν, και εν η περίπτωση ή ύπὴρ-
χε κρούσμά τι εύλογίας η ύποπτόν τι
τοιούτο, δεν θα δίδηται άδεια έλευθερο-
κοινωνίας, ει μη εν Λάρνακι, ένθα θα
εξετάζωνται έπισταμένως, συμρώνως
προς τας οδηγίας του Αρχιάτρου.

Την παρελθούσαν πέμπτην άνεχώ-
ρησεν εις Βαρωσία με πλουσίαν συλ-
λογήν βιβλίων ο κ. Ανδρέας Παντε-
λάκης. Ελπίζομεν ότι οι φίλοι Βαρώ-
σισαι δεν θα χάσωσι την λαμπράν ταύ-
την εύκαιρίαν, πλουτίζοντες με τιμας
άπιστεύτως εύθηνάς τας βιβλιοθηκάς
των.

Ο επί ύπεξαιρέσει ένός ώρολογίου κα-
τηρηθείς έ-ώπιον του πταισματοδι-
κείου Λάρνακος Χριστόφορος Χρηστο-
δούλου Βούρκα, περι ου έγράψαμεν εν
τινι των προηγηθέντων ημών φύλλων,
κατεδικάσθη σήμεραν υπό του Έπαρ-
χιακού Δικαστηρίου εις έννεάμηνον
φύλακισιν.

Θεωρούμεν επάναγκες να γράψω-
μεν έτι τινά εις άπάντησιν του «άνω-
νύμου» της φίλης «Σάλπιγγος», πι-
στεύοντες ότι ούτως εξαντλείται το
ζήτημα.

Η σύνταξις έφημερίδος τινός, η έ-
χουσα όπωσδήποτε συναίσθησιν του
προορισμού της, άπορρίπτει τας δια-
τριβάς εκείνας, αιτινες δεν άποβλέπου-
σιν εις το κοινόν όφελος, αλλ' ύπολαν
θάνουσιν εν αύταις ύστερόβουλοι σκο-
ποί. Επομένως δε η τοιαύτην άρχήν
άκολουθεύσα έφημερίς ουδέποτε κιν-
δυνεύει να γείνη όργανον του διατριβο-
γράφου, ως γενικώς αναφέρει ο «άνω-
νύμος» της «Σάλπιγγος». Αλλά συμ-
βαίνει εν διατριβαίς άπορρεούσαις εξ
άγαθών προθέσεων ν' άπαντώσι και
γνώμαι σφαλεραί η επιλήψιμοι η γνώ-
μαι άμπροσθητούμεναι μόνον ως όρθαί,

διό δε τας γνώμας ταύτας δεν είνε
δίκαιον, νομίζομεν, να φέρη την εύθύ-
νην η σύνταξις. όσάκις δημοσιεύη αυ-
τάς άνευ παρατηρήσεων διότι επί τέ-
λους είνε δυνατόν να ύπάρχη και εν
ζήτημα, περι ου η σύνταξις κυρια-
κής έφημερίδος δεν έγει άκόμη έσχη-
ματισμένην ουδεμίαν γνώμη. Όταν
όμως δημοσιεύη διατριβήν καθαπτο-
μένην άδίκως και άλόγως άτόμων, η
ύστερόβουλος γραφομένην, ουχι δηλ.
προς γενικήν ώφέλειαν, αλλά προς έ-
ξυπρέτησιν των σκοπών του διατρι-
βογράφου, τότε βεβαίως ο αναγραφόμε-
νος όρος δεν ισχύει ν' άπαλλάξη αυ-
τήν της εύθύνης.

Καθ' ην στιγμήν εύρίσκεται το φύλλον ημών
από τα πιστήρια τηλεγραφούσιν ημίν εκ Λε-
μησού τα επόμενα:

«Ελληνικά θωρηκτά «Υδρα»
«Σπίτσι» «Ψαρά», άγκυροβολή-
σαντα (ένταυθα,) αναχωρούσι παρευ-
θός (εις) Λάρνακα. Έλληνες Λεμη-
σού κατέχονται άκρατήτω ένθουσια-
σμή.» 1)4)94.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ άριστέρος ψάλτης διά
την εκκλησίαν άγ. Λαζάρου. Ο βουλό-
μενος άς κάμη την αίτησιν του προς
την έπιτροπήν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

Κατά την «Μάλ—Μάλ», παρά τα
ήδη άγγελθέντα, ο κ. Γλάδστιων κατά
πάσαν πιθανότητα ο άποσυρθη καθ'
όλοκληρίαν, εις τον ιδιωτικόν βίον, μη
προτιθέμενος να υποβάλη την ύποψη-
φιότητα αυτού κατά τας προσεχείς
έκλογάς. Λέγεται ότι θα προτείνη τοίς
έν Μιδλόθιαν εκλογευσιν αυτού ως ύ-
ποψήφιον τον πρεσβύτερον αυτού υιόν
Έρβέρτον.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Η «Νέα Βιενναία Ημερησία» έδη-
μοσίευσεν άρθρον του Λουδοβίκου Μπου-
γνερ, του έβδομηκονταετούς συγγρα-
φέως της «Δυναμέως της Έγλης». Ο
γερμανός αυτός φιλόσοφος τιτλοφορεί
το άρθρον τουτο διά των λέξεων «Η
κληρονομία του αιώνος» και καταλήγει
εις το συμπέρασμα, ότι η συνεννόησις
Γαλλίας και Γερμανίας είνε η μόνη
δυναμένη να εξασφαλίση την πορείαν
του πολιτισμού, ένω η σύγκρουσις των
δύο τούτων χωρών ήδύνατο ν' άποβή
όλεθρία άμοτέραις επί ζημία μόνον
του πολιτισμού.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ.

Ο εν Λονδίνω άνταποκριτής του
«Ταχυδρόμου της Βιρμιγγάμης» άγ-
γέλλει ότι το άγγλικόν ύπουργείον των
στρατιωτικών έχει λόγους όπως πι-
στεύη ότι η γαλλική κυβέρνησις κα-
τώρθωσε ν' άποσπάση σπουδαία άπόρ-
ρητα, ίδια δε λεπτομερή σχέδια των
μελετωμένων εν Γιβραλτάρη νέων έ-
χωρηματικών έργων.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΑΙΟΥ.

Προκήρυξις δημοσιευθείσα γαλλι-
στι, ιταλιστι, γερμανιστι, άγγλιστι

και ισπανιστι άγγέλλει ότι ανοίγονται
κατάλογοι συνδρομών προς άνέγερσιν
μνημείου εις τιμήν του Γαλιλαίου. Η
έπιτροπή έδρεύει εν Πίσα, ένθα, ως γνω-
στόν, έγεννήθη ο διάσημος άστρονόμος
τω 1564.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ.

Εκ Βελιγραδίου άγγέλεται, ότι ο
ηγέτης των προοδευτικών εν τη πόλει
Γκαρσικά έδολοφονήθη υπό των ρι-
ζοσπαστών. Μεγάλη συγκίνησις έπι-
κρατεί εν Βελιγραδίω πολλαί δε συλ-
λήψεις έξεχόντων ριζοσπαστών διε-
τάχθησαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βουδαπέστη 2 Απριλίου.—Η κη-
δεία του εν Ιταλία άποθανόντος δια-
σήμευ Ούγγρου πετριώτου Λουδοβίκου
Κοσουθου έγινετο ένταυθα εν μέσω
συρροής άπειρου πλήθους έλθόντος εκ
πάντων των μερών της χώρας. Ουδέν
έγένετο έπεισόδιον.

Φριδρισγρούη 2.—Χθές επί τη
έπετείφ των γενεθλίων του πρίγκηπος
Βισμαρκό άντισυνταγματάρχης Μολτ-
κε, ύπασπιστής του αυτοκράτορος, έ-
πέδωκεν εις τον πρίγκηπα αυτόγραφον
έπιστολήν της Α. Μ. συντεταγμένην
δι' ένθερμότητος ύφους και συνοδευο-
μένην υπό λαμπρού θώρακος.

Βελιγραδίου 2.—Το ύπουργείον Σί-
μιτς υπέβαλε την παραίτησιν αυτού.
Εις τον νυν ύπουργόν—των έσωτερικών
κ. Νικολάεβιτς άνετίθη ο σχηματι-
σμός του νέου ύπουργείου, όπερ θα ά-
κολουθήση την αύτην την του Σίμιτς
πολιτικήν.

Βελιγραδίου 3.—Το νέον ύπουργεί-
ον κατηρτίσθη ένταυθα ως εξής: Νι-
κολάεβιτς, πρωθυπουργός και ύπουρ-
γός των έσωτερικών, Λόζανιτς των
έξωτερικών, Βουκασίν Πετροβιτς των
οικονομικών, στρατηγός Παυλοβιτς των
στρατιωτικών. Τα λοιπά χαρτο-
φυλάκια διατηρούνται παρά τοίς τώις
κατόχοις αυτών.

Βερολίνο 3.—Ο πρίγκηψ Βισμαρκ
άπηθύβυε τω αυτοκράτορι Γουλιέλμω
τηλεγράφημα, δι' ου εύχαριστεί Αύτψ
επί τοίς συγχαρητήρις και τω δώρω,
προστιθέμενος ότι θα όπλισθή διά του
θώρακος, ως διά συμβόλου της εύμε-
νείας του αυτοκράτορος, και ότι θα κα-
ταλίπη τουτον τοίς τέκνοις αυτού, ως
διαρκή άνάμνησιν της εύμενείας ταύ-
της.

Παρίσι 4.—Το νομοσχέδιον του
πρόυπολογισμού του 1895 υποβλήθη-
σεται τοίς βουλευταίς την έβδομάδα
ταύτην. Η έπιτροπή θα συνέλθη ά-
μέσως.

Βερολίνο 4.—Το μέγα γενικόν έπι-
τελείον μελετά την στιγμήν ταύτην
εύρία σχέδια στρατιωτικών μεταρρ-
θμίσεων.

Κοπεγχάγη 4.—Διαπραγματεύσεις
Ρωσίας και Δανίας διεξάγονται αισί-
ως, ως προς την άποδοχήν νέας έμ-
πορικης συμβάσεως των δύο χωρών.

